

สำหรับพลเมืองดีผู้แจ้งเบาะแส **การใช้ซอฟต์แวร์** ละเมิดลิขสิทธิ์ขององค์กร **250,000** บาท

สงวนลิขสิทธิ์ในองค์กร
*มูลค่าของเงินรางวัลจะมอบให้กับผู้แจ้งเบาะแสโดยอัตโนมัติ

ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่ www.bsa.org/thailand/

BSA BUSINESS SOFTWARE ALLIANCE

สายด่วน BSA
ขอแจ้งเบาะแสละเมิดลิขสิทธิ์ซอฟต์แวร์
โทร. 1800 291 005
หรือ 0-2711-6193

ปีที่ 57 ฉบับที่ 17863 วันจันทร์ ที่ 18 ธันวาคม 2549

■ เกี่ยวกับไทยรัฐ ■ มุลนิธิไทยรัฐ ■ ศูนย์ข้อมูลไทยรัฐ

.. หน้าแรกไทยรัฐ .. | ข่าวประจำวัน | คอลัมน์ประจำวัน | เดลิเวอรี่ | สายตรงต่างแดน | ร่วมงานกับไทยรัฐ | ติดต่อโฆษณา

| การเมือง | เศรษฐกิจ | กีฬา | บันเทิง | วิทยาการ | สังคม-สตรี | การศึกษา | การเกษตร | ต่างประเทศ | กทม. |

IT EXCLUSIVE

เก็บข่าวนี้

จับตาก้าวอย่าง 'ทรูฮิต' เมื่อถึงเวลาต้องยืนด้วยขาตัวเอง [16 ธ.ค. 49 - 13:57]

เมื่อประมาณ 5-6 ปี ที่ผ่านมา ผู้อ่านหลายท่านคงจะคุ้นๆ กับชื่อของ "ทรูฮิต" ผู้ให้บริการวัดความนิยมของเว็บไซต์สัญชาติไทย ภายใต้การบริหารจัดการของนักวิจัยสังกัดสำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ หรือ สบทร. ในการกำกับดูแลของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หรือ สวทช.

แต่มาวันนี้ เมื่อเวลาและสภาวะการณ์ต่างๆ เปลี่ยนแปลงไป หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงเห็นควรว่า ถึงเวลาแล้วที่ทรูฮิตผลผลิตจากนักวิจัยสังกัด สบทร. จำเป็นจะต้องก้าวข้ามจากบริการเชิงการวิจัยไปสู่บริการในเชิงพาณิชย์อย่างเต็มตัวเพื่อประโยชน์ในการแข่งขัน พัฒนาบริการใหม่ๆ และอยู่กับวงการเว็บไซต์เมืองไทยต่อไป

นับจากนี้ ทรูฮิต จะเดินไปในทิศทางไหนและความชัดเจนเกี่ยวกับการทำธุรกิจจะเป็นอย่างไร ผู้ที่จะมาไขข้อข้องใจเหล่านี้ ได้ดีที่สุดในคงจะหนีไม่พ้น "ดร.ปิยะ ตัญชิวีเชียร" ผู้อ่านรายการฝ่ายวิจัยและพัฒนา สบทร. นักวิจัยผู้ปลุกปั้นทรูฮิตมา กับมือและยังจะก้าวเดินไปพร้อมกับทรูฮิตในวันข้างหน้า ขอเชิญติดตามได้ ณ บัดนี้ ...

IT Exclusive: ความเป็นมาของทรูฮิต มีที่มาที่ไปอย่างไร

ปิยะ: จริงๆ แล้วทรูฮิตเกิดขึ้นมาเมื่อประมาณ 6 ปีก่อน เนื่องจากว่าตอนนั้นในเครือของเนคเทคมีเว็บไซต์อยู่หลายเว็บ จึงคิดว่าในการจะวัดว่าเว็บไซต์เหล่านี้มีคนมาเยี่ยมชมเท่าใด เป็นสิ่งที่ควรจะต้องทำ เราเลยลองพัฒนาตัวซอฟต์แวร์ขึ้นมา ตอนแรกก็ทำแบบง่ายๆ วัดเฉพาะในส่วนเว็บไซต์ในเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือเนคเทคและสำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ หรือ สบทร. มีประมาณ 5-6 เว็บไซต์ ทำไปก็คิดว่าน่าจะขยายวงไปถึงภาครัฐด้วย

ขณะนั้นกระแสการทำรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Government ค่อนข้างบูดก้นเยอะมาก แล้วโดยส่วนตัวผมก็รู้สึกว่าการที่จะทำอะไรไม่ควรจะแค่ลงทุนลงไป แต่ควรจะต้องวัดด้วยว่าคุ้มค่าหรือไม่ ผมก็คิดว่าหน่วยงานราชการไทยลงทุนด้าน e-government ไม่แพ้ที่อื่น แต่ความคุ้มค่ายังมีคำถามอยู่พอสมควร จึงน่าจะก้าวรวมไปถึงภาครัฐ ช่วงนั้นมันถวิลไปเจอสมาคมผู้ดูแลเว็บไทย เขาก็บอกว่าอยากจะสนับสนุนให้มีการวัดเว็บเรตติ้ง สถิติการเยี่ยมชมเว็บของประเทศไทย ตอนนั้นพันธุ์ทิพย์กับแคชชาดอทคอม เขาก็บอกว่าจะทำเหมือนกัน ต่างคนต่างทำก็ไม่มีปัญหาอยู่แล้ว และเราเองก็มุ่งเน้นว่าอยากจะทำให้ภาครัฐ

ถ้าเป็นไปได้ก็อยากทำให้เป็นบรรทัดฐาน เพราะที่สังเกตดูเว็บไซต์ต่างๆ ก็มีการติดตัววัดต่างคนต่างรูปแบบ บางคนก็ใช้ของเมืองนอกเจ้านั้นเจ้านี้ เราก็คิดว่าค่าจำกัดความคำว่า "ผู้เยี่ยมชม" นั้นต่างกันมาก สุดท้ายก็เลยไม่มีไม่บรรทัดเดียวกันเทียบเคียงกันได้ จึงมีคำถามเรื่อยมาว่าเว็บใดเป็นเว็บอันดับหนึ่งของประเทศไทย คนก็จะพูดถึงเว็บไซต์ใหญ่ๆ พันทิป ดอทคอมบ้าง สนุกดอทคอมบ้าง จึงคิดว่าน่าจะมามีมาตรฐานเดียวกัน และถ้ารวบรวมข้อมูลของเว็บไซต์ได้มากจริงๆ เราจะได้ข้อมูลของประเทศไทยด้วย ก็จะเห็นว่าประชาชนคนไทยชอบเนื้อหาเว็บไซต์ประเภทใดบ้าง

ตอนที่สมาคมผู้ดูแลเว็บไทยเชิญไปคุยเรื่องทรูฮิต ระยะนั้นเราตั้งเป้าปริมาณการเยี่ยมชมอยู่ที่ 5 ล้านครั้งต่อวันเท่านั้น ซึ่งตอนนั้นเรายังทำไม่ถึง และยังคิดว่าไม่ใช่งานหลัก แต่ทำไปทำมารู้สึกว่าสมาคมฯ เอง หรือ เว็บไซต์เช่น thaisecondhand.com เขาก็สนับสนุนเต็มที่ เพราะเขาอยากให้มีคนเกิด เหตุผลอย่างหนึ่งก็คือเขาคิดว่า ตอนนั้นเว็บไซต์ที่มีขนาดกลางหรือเล็ก หรือที่ยังไม่ได้รับความนิยมขึ้นมานั้น โอกาสเกิดยาก

ส่วนมากคนก็จะนึกถึงแค่นัก กับพันทิปเป็นหลัก ตรงนี้ก็มีส่วนผลักดันด้วย ประกอบกับทางผู้อำนวยการเนคเทคคนก่อนคือ ดร.ทวีศักดิ์ กออนันตกูล และผู้อำนวยการคนปัจจุบันคือ ดร.พันธ์ศักดิ์ ศิริรัชตพงษ์ ก็ให้การสนับสนุน ดังนั้นจากงานอดิเรกจึงเริ่มเข้ามาเป็นงานที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้ง สบทร. โดยตอนนั้นมีการย้ายจากเนคเทคขึ้นมาอยู่ภายใต้ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หรือ สวทช. ทฤษฎีจึงย้ายจากเนคเทคมาอยู่ภายใต้ สบทร. ราวๆ 5-6 ปี ทั้ง ดร.พันธ์ศักดิ์ ผอ.เนคเทคคนปัจจุบัน ก็เคยเป็น ผอ. สบทร. และดร.ศักดิ์ เสกขุนทด ผอ. สบทร.คนปัจจุบันก็ได้ให้การสนับสนุนและบอกว่าเราควรจะต้องทำ

การพัฒนาก็มีมาเรื่อยๆ แต่ทำไปทำมาเริ่มรู้สึกว่าค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น เช่น ค่ากราฟฟิก เพราะจากยอด 5 ล้านครั้งต่อวันเมื่อเราไปถึง เราก็ตั้งเป็น 20 ล้านครั้ง โดยเราไม่คิดว่ามันจะเร็ว แต่จากวันนั้นมาถึงตรงนี้ประมาณ 3-4 ปี เราพบว่าโดยเฉลี่ยต่อวันอยู่ที่เกือบ 70 ล้านคลิกต่อวันถ้าหารดูก็ประมาณ 10 เท่าตัว ดังนั้นเรื่องของเซิร์ฟเวอร์หรือกราฟฟิกอะไรต่างๆ ผมคิดว่ารูปแบบการให้บริการฟรีเริ่มไม่ใช่คำตอบ ช่วงหนึ่งเราให้บริการฟรีมาเรื่อยๆ สมาชิกขึ้นไปอยู่ที่ 3 หมื่นกว่าเว็บไซต์

แต่ธรรมชาติอย่างหนึ่งก็คือเราดูจำนวนที่มาสมัครไม่ได้ เพราะสมัครแล้วไม่ใช่ ในเมื่อสมัครเมื่อไหร่ก็ได้ แต่ตัวเลขที่เพิ่มขึ้นเป็นภาระของเรา เพราะต้องมาดูว่าเว็บไซต์ที่สมัครเข้ามานั้นต้องไม่ใช่เว็บลามกอนาจาร หรือผิดกฎหมายทุกอย่าง ต้องให้คนมานั่งตรวจสอบที่เสียเวลามาก และผมคิดว่าเราอยากจะทำบริการนี้กับคนที่ต้องการใช้จริงๆ ตอนนั้นจึงมีการเปลี่ยนรูปแบบนิดหนึ่ง คือ ให้คนที่ต้องการใช้จริงๆ ส่งเอสเอ็มเอสเข้ามาก่อน แล้วเราจะมีบริการส่งโค้ดในการเข้าเว็บไซต์ผ่านมือถือไป ตอนนั้นรู้สึกว่าได้เสียงตอบสมควกว่า 5 บาทเราจะเก็บทำไม แต่จริงๆ เราไม่ได้สนใจ 5 บาท

อีกประการหนึ่ง สบทร. เป็นหน่วยงานที่ต้องเลี้ยงตัวเอง ประกอบกับการให้บริการฟรีก็เหมือนกับการทำอาหารให้บริษัทร้านอาหาร อร่อยหรือไม่อร่อยก็ไม่มี เพราะทำให้ฟรี ก็ไม่มีการพัฒนาตนเอง จึงคิดว่าจะเปิดให้บริการในลักษณะสนับสนุน คือ ให้มีผู้สนับสนุน และเนื่องจากว่า สบทร. ไม่ได้มีภารกิจแค่ทฤษฎีอย่างเดียว การที่จะให้พนักงานสามารถทุ่มเทในส่วนของทฤษฎีได้ ควรจะต้องมีรายรับที่มาเจือจุนโครงการนี้ที่มีแต่ค่าใช้จ่าย จึงเปิดรับ

การสนับสนุน โดยตอนนั้นก็มียหลายเว็บไซต์ให้การสนับสนุนให้กำลังใจ

ทั้งที่ตอนนั้นการให้บริการสำหรับผู้สนับสนุน และผู้ใช้ฟรีเหมือนกันทุกประการ แต่ก็ป็นธรรมชาติว่าถ้าเป็นอย่างนี้ก็จะไม่ค่อยมีคนสนับสนุน สุดท้ายมานั่งคุยกันว่าพีเจเอระหว่างผู้ให้การสนับสนุน และผู้ที่เป็นสมาชิกธรรมดาควรจะต่างกัน ก็เลยเริ่มทำรูปแบบการสมัครสมาชิกปีละ 1,800 บาท ตรวันละ 5 บาท เท่ากับการโทรศัพท์วันละครั้ง ก็ไม่น่าจะแพงมาก คิดว่าน่าจะได้สัก 200-300 เว็บไซต์

ช่วงแรกที่บอกว่าจะเปิดรับการสนับสนุน เพราะการที่เอาเงินภาครัฐมาทำโครงการแล้วให้บริการฟรีกับคนเฉพาะกลุ่ม ผมคิดว่าไม่ค่อยยุติธรรมสำหรับผู้เสียภาษีคนอื่น เพราะฉะนั้นการที่เราให้บริการกับคนที่ต้องการใช้จริงๆ และเกิดประโยชน์จริงๆ เราเก็บค่าบริการที่ไม่ได้แพงและคุ้มค้ำมันมีประโยชน์กว่า ทางทีมงานก็รู้สึกตกใจเหมือนกัน เพราะจากที่ให้บริการฟรี คุณภาพการให้บริการไม่ต้องซีเรียสมากเท่ากับการรับเงินสนับสนุน แต่เพื่อผลระยะยาวก็ควรทำอย่างนี้

สถิติของทฤษฎีแตกต่างจากที่อื่นตรงที่ เราพยายามลดค่าใช้จ่ายให้ได้มากที่สุด ตอนนั้นเครื่องเซิร์ฟเวอร์ที่ภาครัฐซื้ออยู่เป็นหลักล้าน ก็ไม่สามารถตอบโจทย์ได้ ต่อให้เก็บเงินสนับสนุนมาจึงคิดว่าจะใช้เครื่องที่ซีธรรมดาที่ราคา ณ เวลานั้นอยู่ประมาณหลักแสน แล้วอาศัยความเป็นวิศวกรด้านซอฟต์แวร์ และใช้โอเพนซอร์สทำระบบขึ้นมาเพื่อลดค่าใช้จ่าย แล้วก็พยายามทำให้เว็บไซต์ทฤษฎีเบาที่สุด เพื่อให้ใช้ทรัพยากรคอมพิวเตอร์น้อยที่สุด ทำไปทำมาคนก็ให้การสนับสนุนมาเรื่อยๆ และผอ.เนคเทคคนก่อน คือ อาจารย์ทวีศักดิ์ก็มีแนวคิดว่าจะมีการประกาศรางวัล ทฤษฎีดอว์รด์ เพื่อให้รางวัลกับคนที่เป็นเว็บไซต์ที่มีอันดับความนิยมยอดเยี่ยมแบ่งเป็นหมวดๆ ราว 50 รางวัล

พร้อมทั้งมีการประกาศภาพรวมของเมืองไทยว่านิยมเนื้อหาประเภทไหน คนไทยใช้เวลาเยี่ยมชมช่วงไหนมากที่สุด ใช้เว็บเบราว์เซอร์แบบไหน ซึ่งแล้วๆ มาเราก็ค่อนข้างตกใจ เพราะแม้แต่เสิร์ชเอนจิน ภาพที่เราสังเกตมา 3-4 ปีระบบปฏิบัติการ (OS), บราวเซอร์ หรือเสิร์ชเอนจินของเรา 90% เป็นของคนคนเดียว และเทรนด์ของประเทศไทยไม่เปลี่ยนแปลง โดยเราได้พยายามเผยแพร่อยู่บนสถิติภาพรวมเว็บไทย

หมวดบันเทิง หรือ เอนเตอร์เทนเมนต์ ของเราได้รับความนิยมมาเรื่อยๆ ในขณะที่เว็บไซต์ของภาครัฐหรือภาคการศึกษากราฟอยู่เดี่ยมาก เป็นสิ่งที่น่าสนใจได้อย่างหนึ่ง เพราะการศึกษาของเราอยู่ประมาณ 1-2 % ในขณะที่เอนเตอร์เทนเมนต์อยู่ประมาณ 40% ก็จะเห็นภาพว่านโยบายการ

แจกคอมพิวเตอร์ทุกโรงเรียน นโยบายงาน e-government วัตถุประสงค์จริง ๆ

แล้วไม่ค่อยได้ผลเท่าไร ซึ่งแนวโน้มแบบนี้ในต่างประเทศยังแตกต่างกับเรา ของเขาเอนเตอร์เทนเมนท์อาจได้รับความนิยมมากก็จริง แต่ทางด้านการศึกษาหรือความรู้ไม่น่าจะต่างขนาดนี้

ตัวเลขทางนี้ ผมว่าแม้กระทั่งเนคเทคเองก็เชื่อว่าคนเปลี่ยนหันมาใช้ไอโฟนซอร์สมากขึ้นหรือเปล่า เช่นไฟร์ฟอกซ์เท่าไฟร์ อินเทอร์เน็ตเอ็กซ์โพรเรอร์ของไมโครซอฟท์ก็ยังคงเป็น 90% อันนี้ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เราให้กับประเทศชาติ และคิดว่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เราเก็บประวัติศาสตร์ในด้านการใช้เทคโนโลยีของประเทศไทยได้ ทฤษฎีปัจจุบันก็มีผู้สนับสนุนและมีรายได้ที่พออยู่ได้

แต่ก็มีปัญหาที่ผมยังแก้ไม่ได้คืออีกว่าพนักงานของเรามีการลาออกไปทำที่อื่น เพราะค่านิยมของคนไทยก็คือถ้าเปลี่ยนที่ทำงานเงินเดือนก็จะเพิ่มขึ้นไป และเงินเดือนของราชการเมื่อเทียบกับเอกชนในระดับเดียวกัน เงินเดือนราชการก็ต่ำกว่า ในขณะที่รับเงินสนับสนุนเครื่องมีปัญหาเขาต้องขับรถเข้ามา แล้วการที่เราให้เงินเดือนเขาในอัตราราชการต่อไปเรื่อยๆ มันไม่ใช่คำตอบแล้ว เพราะฉะนั้นก็จะมีพนักงานหลายๆ คนที่เก่งจริงๆ ออกไป เมื่อออกไปผมก็รู้สึกว่าเป็นอุปสรรคของเราหลายๆ คน และคิดว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลง โดยตอนนั้นคิดว่าท้ายที่สุดแล้วทฤษฎีจะต้องเป็นบริษัทจำกัด

อีกประการหนึ่งก็คือ การย้ายออกไปหรือการไปทำกิจการของตัวเองนั้น สำเร็จบ้างไม่สำเร็จบ้าง องค์ความรู้ก็ไม่ได้อยู่ที่เนคเทคเลยจึงคิดว่าทำอย่างไรที่นักวิจัยจะมีความสุขและมีความเป็นเจ้าของในสิ่งที่เขาทำผมคิดว่าจริงๆ แล้วทางเนคเทคหรือ สวทช. จะต้องมีความคิดในเรื่องลิขสิทธิ์ที่ให้กับนักวิจัย เพราะถึงแม้ลิขสิทธิ์จะเป็นของหน่วยงานจริง แต่ถ้าคนทำไม่อยู่จะเอาไปใช้ประโยชน์หรือพัฒนาได้อย่างไร

ดังนั้น 3 ปีก่อนผมจึงคิดและบอกน้องๆ ที่ร่วมงานว่าท้ายที่สุด ผมต้องการให้ทฤษฎีเป็นบริษัท เพราะถ้าไม่เป็นบริษัทพวกคุณก็จะไม่อยู่ แล้วพวกคุณจะต้องถือหุ้นในบริษัทเพื่อเป็นเจ้าของร่วมกันด้วย ก็เป็นความคิดและเตรียมการมาตั้งแต่นั้น วิธีการก็คือต้องลดค่าใช้จ่ายให้มากที่สุดตามที่เล่าให้ฟัง ต้องทำให้คุณภาพการบริการดี เพราะบริการแบบนี้ในต่างประเทศมีมากมาย และได้เปรียบเราทั้งในเรื่องเงินทุนและบุคลากร ในขณะที่ตอนนี้ทฤษฎีมีทีมจริงๆ เหลืออยู่แค่ 3 คน จาก 5 คน

เมื่อมีทีมงานเหลืออยู่น้อย การรับสมัครจำนวนมากๆ ไม่ใช่คำตอบของเรา ค่าตอบแทนของเราคือปริมาณที่เป็นคุณภาพ ดังนั้น 2-3 ปีก่อน เราจึงปิดรับสมัครสมาชิกทั่วไปที่ไม่ต้องจ่ายเงิน เราจะรับสมัครสมาชิกที่สนับสนุนเราเท่านั้น ตอนนั้นก็ถูกตำหนิพอสมควร แต่ถ้าเขารู้เรื่องราวเขาจะเข้าใจ แต่

สำหรับสมาชิกทั่วไปที่มีอยู่เดิมผมก็ไม่ได้ลบความเป็นสมาชิกของเขา ผมให้เขาใช้เหมือนเดิม แต่ถ้าคุณจะสมัครใหม่คุณต้องเสียเงิน

และมีเงื่อนไขว่า ขอให้สมาชิกทั่วไปที่ยังใช้อยู่ขอให้มีการล็อกอินเข้ามาในระบบ 1 ครั้งต่อเดือน ไม่เช่นนั้นจะหยุดรับสิทธิ เพราะถ้ารับสิทธิแล้วคุณไม่เข้ามาดู ผมถามว่าผมควรเอาทรัพยากรในส่วนนี้ ไปให้บริการคนอื่นไม่ดีกว่าหรือ แต่เรายังอนุญาตให้เว็บไซต์ที่เป็นมูลนิธิ ไม่ได้แสวงหากำไร และโรงเรียนใช้ทฤษฎีได้ เราก็ก็นั่งยึดจุดยืนตรงนี้

IT Exclusive: ความคืบหน้าในการจัดตั้งบริษัทของทฤษฎีขณะนี้ไปถึงไหนแล้ว?

ปิยะ: เราได้รับการอนุมัติจากบอร์ดของ สวทช. เมื่อ 4-5 เดือนที่แล้ว และก็ขออนุมัติของคณะกรรมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หรือ กวทช. เมื่อประมาณปลายเดือนกันยายน 2549 ที่ผ่านมา ก็ได้รับความเห็นชอบต้องขอขอบคุณทั้ง 2 หน่วยงานที่เล็งเห็นว่า เป็นมิติใหม่ที่จะทำให้นักวิจัยทำผลงานให้ตอบคำถามสังคม และพึ่งพาตัวเองได้ ส่วนการจดทะเบียนนั้นยังอยู่ระหว่างรอขั้นตอนการจดทะเบียน ตอนนี้ สวทช. กำลังร่างสัญญาร่วมทุน เพราะ สวทช. จะเป็นผู้ถือหุ้น 49% อีก 51% ก็จะเป็นของคนทำงานในทฤษฎี

พนักงานทฤษฎีเป็นพนักงานเทคนิคทั้งหมด แต่ต้องทำทุกอย่างทั้งพบลูกค้าและงานเอกสาร แต่ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำเพราะต้องการลดค่าใช้จ่ายให้มากที่สุด ก็หวังว่าเมื่อทฤษฎีแยกออกไปเป็นบริษัทแล้ว ก็อาจจะเป็นตัวช่วยให้คนอื่นเดินตาม มีนักวิจัยเก่งๆ อยากเข้ามาทำงานที่เนคเทค โดยรูปแบบนี้ผมคิดว่าเป็นรูปแบบที่ดีต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ ส่วนการรับคนเพิ่มนั้นก็กำลังคิดอยู่ เพราะการรับคนเป็นเรื่องที่ต้องใส่ใจ ถ้ามีทัศนคติแนวคิดตรงกันก็พร้อมจะรับคนเก่ง แต่ก็ไม่ได้รีบร้อนในส่วนนี้

IT Exclusive: การที่มีเสียงต่อว่ามาโดยตลอดเมื่อมีการเปลี่ยนรูปแบบสมัครสมาชิก ส่วนนี้จะกระทบหรือไม่เมื่อทฤษฎีก้าวไปเป็นบริษัทและต้องหารายได้จริงจัง

ปิยะ: ถามว่ากระทบใหม่ ผมมองว่าขึ้นอยู่กับผู้ใช้ แต่สำหรับเรามองว่าอยากให้ ทฤษฎีได้อยู่ได้ เหตุผลก็คือ ทำอย่างไรให้ทีมงานเขา อยู่กับเรา พัฒนาบริการให้ ดีขึ้น และต้องเข้าใจว่า ราชการมีเงินเดือนค่า ความผิดทางอาญาอยู่ใกล้ มาก อาชีพราชการเป็น อาชีพที่น่าสงสาร ไม่มีหลัก ประกัน เมื่อมีเอกชน

มาสร้างทางเลือกที่ดีกว่าเขาก็ไป คนเก่งๆ ก็ไปทำบริษัทข้ามชาติ ถ้าทฤษฎีไม่ทำเป็นบริษัท ผมจะทำแบบไหน แล้ววัน หนึ่งหากต้องปิดทฤษฎีไป เมื่อถึงตอนนั้นผมไม่อยากพูดถึงประวัติศาสตร์ สำหรับรูปแบบการบริหารก็จะเหมือนเดิม มี สวทช. ถือหุ้น 49% มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เพียงแต่ว่าเราต้องการให้ทฤษฎีมีการบริหารงานที่คล่องตัว มีคำตอบแทนให้ แกพนักงานที่สมกับที่เขาทุ่มเท

IT Exclusive: ทฤษฎีมีแผนธุรกิจอย่างไรต่อไป

ปิยะ: บริการทฤษฎีในเรื่องการทำเว็บเรตติ้งคงจะยังให้ความสำคัญอยู่ แต่ก็คงจะเพิ่มนวัตกรรมบริการอื่นๆ อย่างที่มีอยู่ก็ คือการทำมอดิเตอร์ระบบเซิร์ฟเวอร์ เพื่อไม่ให้พนักงานต้องมาเข้าเวรเฝ้าเซิร์ฟเวอร์ ทฤษฎีควรมีระบบตรวจสอบปัญหาที่ เกิดขึ้นและแจ้งผ่านเอสเอ็มเอสไปยังพนักงาน และผู้บริหาร โดยทฤษฎีทำมา 3 ปี คิดว่าเป็นบริการที่น่าสนใจ เราจึงให้ บริการกับเว็บไซต์ที่มีปัญหาคล้ายๆ กับเรา คิดว่าก็คงต้องทำการประชาสัมพันธ์ตัวนี้ ส่วนบริการอื่นก็กำลังจะทำเว็บไซต์ ใหม่ขึ้นมา ซึ่งตอนนี้ยังไม่อยากบอกรายละเอียด ก็เป็นนวัตกรรมใหม่ที่ทำให้ทฤษฎีกระจายความเสี่ยงมากขึ้น เป็นเว็บที่ ไม่เหมือนใคร เน้นเรื่องของคนแทนแต่เราไม่ได้เป็นเจ้าของคอนเทนต์

IT Exclusive: สุดท้ายอยากจะทำอะไรถึงผู้อ่านไทยรัฐออนไลน์

ปิยะ: ทำที่สุด ทฤษฎีมาถึงวันนี้ก็ต้องขอบคุณเว็บไซต์ในเมืองไทยที่ให้การสนับสนุน ถ้ามีข้อเสนอแนะอะไร หรือนิสิตนัก ศึกษาที่มีความคิดดีๆ ต้องการทำธุรกิจจริงๆ เราก็ยินดีที่จะส่งเสริม และไม่ยอมให้มองว่าทฤษฎีเป็นเว็บสถิติ แต่อยาก ให้มองมากกว่านั้น เพราะมีการเก็บสถิติของประเทศไทยด้วย เราสามารถเก็บปริมาณผู้เยี่ยมชมอินเทอร์เน็ตในแต่ละวันได้ โดยนับเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์

ขณะนี้อยู่ที่ 3 ล้านเครื่องต่อวัน และต่อไปจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อุตสาหกรรมด้านนี้จะโตขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมี ธุรกิจโฆษณาเข้ามา ดังนั้น สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ได้คิดเอาเว็บไซต์ ผนวกเข้าไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแก่องค์กร ธุรกิจ ณ จุดนี้ถ้าคุณเพิ่งเริ่มผมว่าคุณเข้าไปแล้ว แต่ถ้าคุณยังไม่เริ่มเลย ผมว่าคุณคงตกขอบเยอะมาก...

ส่งข่าวให้เพื่อน

อีเมลผู้ส่ง อีเมลเพื่อน

ส่งหน้านี้ให้เพื่อน

แสดงความดีใจเห็นก่อนข่าวนี

ชื่อ-นามสกุล

อีเมล

แสดงความดีใจเห็น

ส่งความคิดเห็น

Copyright © 2006 by Vacharaphol Co.,Ltd. 1 Viphavadirangsit Rd. Bangkok 10900 Thailand
e-mail: webmaster@thairath.co.th
Advertising Tel.(662) 911-0915-7 Fax. (662) 911-1117

Hosting Power by

